«İnsanların en hayırlı yaşamlarından biri, Allah için savaşmak üzere atının dizginlerine yapışan kimsenin yaşamıdır.»

Ebu Hureyre -radıyallahu anh-'den rivayet edildiğine göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «İnsanların en hayırlı yaşamlarından biri, Allah için savaşmak üzere atının dizginlerine yapışan kimsenin yaşamıdır. O kimse savaşa çağıran veya yardım isteyen bir ses duyunca, ölümü göze alıp atının sırtında o yana doğru uçar veya ölümün kol gezdiği yerlere dalar. Yahut bir tepenin başında veya bir vadinin içinde koyunlarını otlatan kimsedir. Bu zat namazını kılar, zekâtını verir, ölünceye kadar Rabbine ibadet eder ve insanlara hep iyilik yapan kimsenin yaşantısıdır.»
[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Bu hadiste Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem- en hayırlı yaşantılarından birinin, Allah için savaşmak üzere atının dizginlerine yapışan kimsenin yaşamı olduğunu haber vermiştir. «O kimse savaşa çağıran veya yardım isteyen bir ses duyunca, ölümü göze alıp atının sırtında o yana doğru uçar veya ölümün kol gezdiği yerlere dalar.» Manası atının üzerinde düşmanın geldiğinin habercisi olan sesi duyunca öne doğru atılır. Hadiste geçen hey'a yani ses duyduğunda, el-fezaa: düşmana doğru hareket edip gitmek demektir. Şehit olmayı aşırı istediğinden dolayı ölümün kol gezdiği yerlerde bulunur. Bu hadiste aynı zamanda uzletin iyi olduğuna delil vardır. Kim vadilerde ve yollarda insanlardan uzak Allah'a ibadet ediyorsa ve insanlara da ancak iyilik yapıyorsa o hayır üzeredir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/6266